

EN UNO-TURNERING SKAL BRINGE UDVIKLINGSHÆMMEDE TÆTTERE SAMMEN: KOM MED I KLUB GLAD, HVOR FÆLLESSKAB ER I HØJSÆDET

Klub Glad holder til i disse lokaler i Aarhus midtby hver tirsdag i ulige uger. Foto: Josephine Stær

I Klub Glad i Aarhus sættes rammerne for fællesskab for udviklingshæmmede personer over 18 år. Socialt samvær kan nemlig være svært at overskue, når man har forskellige udviklingsmæssige udfordringer. I aften skal der dystes om den store hovedgevinst i Klub Glads UNO-turnering.

Af Josephine Stær

”Fire kort op,” lyder det fra en stemme i midten af det store åbne rum ovenpå ungdomskirken. Stemmen tilhører Line Østerballe Brøchner. Line er en 29-årig kvinde med velfriseret, lyst hår, der sidder i en lille hestehale i nakken. Line har en græsgrøn keyhanger med gule solsikker hængende rundt om halsen. En solsikkesor. Den vidner om, at hun har et skjult handicap eller en skjult diagnose, der ikke kan ses med det blottet øje.

”Det var da en træls en at få, når Nanna kun har et kort tilbage” svarer 44-årige Bettina Kjeldsen tilbage med et skuffet blik. Hun er et konkurrencemenneske, siger hun, mens hun smiler skævt og kigger uvornt ned i bordet, og hen på det postkasserøde UNO-spil, der er lappet sammen med hvid malertape i toppen.

Mangfoldighed og UNO

De tre kvinder spiller UNO rundt om et hvidt klapbord fyldt med farvede plamager af maling. Det tyder på, at det er et sted, hvor der er højt til loftet i mere end blot bogstavelig forstand. I aften står den på en UNO-turnering. Noget som de fleste af gæsterne i Klub Glad elsker at spille. I Klub Glad er der nemlig plads til alle. Det er på mange måder en mangfoldighedsklub, der rummer alle de udfordringer, der kan følge med, når man er udviklingshæmmet.

Klub Glad er blot én af mange aktiviteter under Fællesskabet Glad. I Fællesskabet Glad kan unge og voksne med en udviklingshæmning både komme i aftenåbne klubber, på kurser i weekenderne og på højskoleophold i vinter- og sommerferien.

Fællesskabet Glad er ét af i alt to frivilligdrevet fællesskaber under NGO'en og paraplyorganisationen Jysk Børneforsorg / Fredehjem, der arbejder for at sikre børn, unge og voksne i udsatte positioner.

Trøjborggryde og betydningsfulde samtaler

Duften af mad breder sig i det højloftede lokale. Gæsterne i klubben er spændte på maden. I aften står den på Trøjborggryde, Indisk Dhal og salat. Maden præsenteres af Victoria, en frivillig i Klub Glad. Køen hober sig op ved det metalliske industrikøkken i den ene ende af lokalet. En ung mand står med sin tallerken foran maven, mens han laver rytmiske bevægelser med sin venstre fod.

Den grønne spidskålsalat og de varme gryderetter øses op på gæsternes tallerkner, og de sætter sig tilbage på deres pladser. Rummet fyldes af klirkende lyde, når bestikket rammer tallerknerne.

Det er nemlig ikke kun UNO, der spiller en stor rolle i Klub Glad i aften. Fællesspisningen er også en vigtig del.

Under fællesspisningen er der en helt ny stemning rundt om det hvide klapbord. Emner som kærestesorg, familie og venskab diskuteres på livet løs. Kvinderne er gode til at holde hinanden oppe, men også til at lytte, selvom udfordringerne i deres liv ikke er ens, eftersom de kommer med hver sin bagage, og er forskellige steder i livet både mentalt og fysisk.

Et vigtigt rum

Ofte bor udviklingshæmmede personer alene i egne lejligheder, og nogle har svært ved at opsøge fællesskaber på egen hånd. Derfor er Klub Glad et vigtigt tilbud. ”I Klub Glad er der fællesskab og nogle at snakke med,” siger Klub Glads bordminister, Steffen Schmidt. Noget han sommetider savner i sin hverdag.

Steffen er blevet tildelt rollen som bordminister, hvilket betyder, at han har ansvaret for at stille borde op, inden arrangementerne starter og pakke dem væk igen, når de slutter. Han har fået et ansvar, han kan vokse med.

Steffen er ikke ene om at have disse tanker om Klub Glad. Det gør sig også gældende rundt om det hvide klapbord, hvor Line Østerballe Brøchner, Bettina Kjeldsen og Nanna Enemark Lundtofte sidder.

Præmieoverrækkelse

Aftenens stemning når nye højder, idet der kommer præmier på bordet. Vinderne af hovedpræmierne skal findes i aftenens afgørende spil. Der er en vinder fra hvert af de store, firkantede borde. Kortene deles ud. ”Shit jeg har gode kort,” lyder det fra en ung mand, der sidder i hjørnet af det ene store bord. Nogle stemmer i, mens andre er knap så tilfredse.

Alle er i fuld koncentration, mens de ser på, hvordan spillet udvikler sig. ”UNO,” siger den unge mand med de gode kort på hånden. Kort tid efter kan han med sit sidste kort lægge en gul syver ovenpå den matchende gule bunke. Han har vundet spillet. ”NEJ!” bryder forsamlingen ud.

”Kan dem, der ikke har vundet få en præmie,” spørger Bettina Kjeldsen undrende, mens hun folder sine fingre som et nul, for at understrege, at hun ikke har vundet. Hun er jo et konkurrencemenneske.

Den unge mand smiler stort og får overrakt et stort, sølvindpakket påskeæg, og får en krammer af en af de frivillige i Klub Glad.